

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci výkonu rozhodnutia oprávneného **K., J.**, so sídlom v B., proti povinnému **JUDr. I. O.**, nar. X., bývajúcemu v B., **o vymáhanie súdnej pohľadávky vo výške 1.712,- Sk**, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. apríla 2008 sp. zn. E X. v spojení s opravným uznesením z 18. júna 2008 sp. zn. E X., takto

r o z h o d o l :

Odvolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Súd prvého stupňa uznesením napadnutým odvolaním nariadil na základe uznesenia Okresného súdu Nové Zámky z 21.06.2004, č. k. 12 C 1/99 – 212, právoplatného 18.02.2005 a vykonateľného 22.02.2005, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 29.12.2004 č. k. 6 Co 188/2004 - 222, na uspokojenie prednostnej pohľadávky oprávneného vo výške 1.712,- Sk výkon rozhodnutia záškami uvedenej sumy z dôchodku povinného. Zároveň uložil Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava, aby ihneď po doručení tohto uznesenia zadržala uvedenú sumu z dôchodku povinného a aby po doručení upovedomenia o právoplatnosti tohto uznesenia zrazenú sumu poukázala na číslo účtu X., Štátna pokladnica, variabilný symbol X.. Opravným uznesením opravil predmetné uznesenie v časti uvedenia miesta a vydania rozhodnutia tak, že uznesenie bolo vydané v Bratislave dňa 15.04.2008.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie povinný, ktorý navrhol jeho zrušenie z dôvodov

smerujúcich proti titulu súdneho výkonu rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) skúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) predovšetkým prípustnosť povinným podaného odvolania proti predmetnému uzneseniu.

Podľa § 201 prvá veta O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým procesným úkonom účastník môže napadnúť zásadne každé rozhodnutie súdu prvého stupňa. Odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súdom prvého stupňa podľa platného právneho stavu môže byť okresný súd a krajský súd, ak je vecne príslušný na konanie v prvom stupni. Keďže z odvolaním povinného napadnutého uznesenia vyplýva, že vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave, bolo potrebným pre ďalší postup vo veci zodpovedať otázku, či v danom prípade rozhodol súd prvého stupňa, len rozhodnutie ktorého môže účastník napadnúť odvolaním. Okrem taxatívne vymenovaných vecí v § 9 ods. 2 O. s. p., rozhoduje krajský súd ako súd prvého stupňa aj vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, o ktorý prípad ide aj v konaní o danej veci. V preskúmvanej veci je predmetom konania vymáhanie súdneho poplatku (za odvolanie), ktorý je v zmysle § 2 písm. a/ zákona číslo 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok súdnou pohľadávkou z rozhodovacej činnosti a inej činnosti súdov, pri ktorej vzniká poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky (okrem iných prípadov). V ustanovení § 7 ods. 1 citovaný zákon určuje vecne a miestne príslušným súdom pre správu a vymáhanie súdnych pohľadávok justičnú pokladnicu, ktorá má postavenie výkonného orgánu Krajského súdu v Bratislave na vymáhanie súdnych pohľadávok s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky (§ 4 ods. 3), ktorej funkciu vykonáva Krajský súd v Bratislave (§ 4 ods. 1). Z uvedeného vyplýva, že Krajský súd v Bratislave je súdom prvého stupňa vecne a miestne príslušným na konanie v danej veci vymáhania súdnej pohľadávky.

Podľa § 202 ods. 2 O. s. p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona [zákon číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)], ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti

uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (§ 2 písm. a/ zákona číslo 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok).

Citované ustanovenie § 202 ods. 2 O. s. p. je jednou z výnimiek zo zásady prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa upravujúce jeden z prípadov, v ktorých nie je odvolanie prípustné proti uzneseniam vydaným v konaniach podľa dvoch osobitných zákonov. Nepřípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých nie je prípustné podať odvolanie, treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom. Odvolanie nie je prípustné podľa citovaného ustanovenia aj proti uzneseniam vydaným v konaniach o vymáhaní justičných pohľadávok podľa § 2 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok.

Z uvedeného možno dospieť k záveru, že povinný napadol odvolaním uznesenie súdu prvého stupňa, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol odvolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa, pretože proti uzneseniu o vymáhaní súdnych pohľadávok zákon odvolanie nepripúšťa.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

